

κοιλόκερα ζῶα, τὰ. Γαλ. *canisornes*. Π. Ψαρ. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
κοιλοκοιλαδοπιτήρια, τὰ. Ν. Θεοτ.
κοιλόκυρτοι φακοί, οἱ. 'Ιω. Πύρλ. — Β. Δάκ. 61.
κοιλοπάρεος, 2. 'Αγ. Βλ. ἐν 'Εστ. 87.
κοιλορρόβυκανον, ἢ αὐγενορρόβυκανον, ἢ στριγορρόβυκανον, τό. Γρ. Χαντα. 47. — Πολυγεύμων ὀνοματοθέτης ἦτο ὁ μακαρίτης Χανταρῆς δι' ἐν και τὸ αὐτὸ πρᾶγμα πολλὰ προτεινῶν ὀνόματα.
«Κοιλωδία οἶον ἢ Holland, 'Ολλάνδα.» Κ. 'Ασ. 43. — Γερμανιστὶ *hohl* σημαίνει τὸ κοῖλον.
κοίλωσις, ἡ. 'Ιω. Παδόβ. 67.
κοιναίσθησις, ἡ. Σπ. Μαυρογέν. ἐν 'Ελ. φιολ. Σουλ. Κσπλευς 64.
κοινευργέτης, ὁ. Γ. Σερουότος.
κοινήψια, ἡ. ὄπτανεῖα, τὰ. (διὰ τοῦ ἀπόρους.) 'Ακρ. 1 'Οκτ. 94.
κοινοδαρδαρικός, 3. Βασ. διάτ. 58. — Σκαρλ. Βυζ.
κοινοδιαρχῆω-ῶ. Σπ. Ζαμπέλ. 64.
κοινοδιοκράτωρ, ὁ. (= κοινοδιάρχης.) 'Αρσίν. Καλλούδης περὶ τὸ 1683 ἔτ. — 'Ιδε Α. Μουστοζῶδ. ἐν Πανδ. 1 'Οκτ. 56.
κοινοδιότης, ἡ. 'Ιω. Σούτσ. — 'Ακρ. 25 'Ιουν. 94.
κοινοδιούντες μοναχοί. *Εγγραφ. Μητροπολίτου 'Αθηνῶν ἐν 'Ακρ. 15 Νο. 68.
κοινοβιοτικός, ἡ κοινοκτημονικός, ἡ σοσιαλιστικός, 3. 'Ι. Νταφώτης ἐν 'Ακρ. 25 'Ιουν. 94.
κοινοβόσκα, τὰ. Γαλ. *patarages communiaux* 'Αδ. Κορ.
κοινοβουλευομένη 'Ελλάς. 'Ακρ. 15 'Ιαν. 94.
κοινοβουλευτήριον, τό. 'Ελ. χρον. 24. — Α. Στ. 39. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Νῦν εἶναι ἐν χρῆσει ἢ και παλαιὰ και συντομωτέρα λέξις κοινοβούλιον.
κοινοβουλευτικισμός, ὁ. Παλιγεν. 2 'Ιουν. 93. — 'Αλφας ἐν 'Ακρ. 25 'Ιαν. 94. — Πρβλ κοινοβουλευτισμός.
κοινοβουλευτικοδοικεῖσθαι. κοινοβουλευτικοδιωκθῆναι. (1) Χ. Παλαμ. ἐν 'Ακρ. 20 Αὐγ. 97.
κοινοβουλευτικμοειδής, 2. (συνεδριάσεις.) Bull-dog ἐν 'Ακρ. 7 'Ιουλ. 94.
κοινοβουλευτικότης, ἡ. «'Εφ.» 21 Μαρτ. 90.
κοινοβουλευτικοπάγος, 2. (ὄργανον τοῦ τύπου.) 'Αστου 6 και 13 'Ιουν. 94.
κοινοβουλευτικώς. ἐπίρ. 'Αλ. Σούτσ.

39. — 'Αγ. Βλ. λ. 97. — 'Υπ. τὸ ἐπίθετον ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσης.

κοινοβουλευτισμός, ὁ. Γαλ. *parlementarisme*. «'Εφ.» 31 Μαῖου 87 και 27 'Οκτ. 93. — 'Ακρ. 5 'Ιαν. 89. — 'Εν τῇ «'Εφ.» 16 'Ιαν. 92 ἐκασίθη ἡ λέξις ὡς κακόηλος και κατά ξενισμὸν ποιηθεῖσα. 'Ανέγνω ὁμως αὐτὴν ἔτι και ἐν 'Αστει (ἄρθρω τοῦ Δ. Βικέλα) 30 'Ιουλ. 95.
κοινοβουλευτικίτις, ἡ. (ὄν. νόσου.) 'Ακρ. 13 'Ιαν. 90.

κοινοβουλευτοκρατεῖσθαι. κοινοβουλευτοκρατομένη πρώτηουσα τῆς 'Ελλάδος. Γ. Β. ἐν 'Ακρ. 12 'Ιουλ. 97.

κοινοβουλευτοφοβία, ἡ. 'Αστου 8—9 Αὐγ. 94 και 30 Μαῖου 94.

κοινοβουλευτόφρων, 2. 'Ακρ. 5 Δεκεμβρ. 90.

κοινοβωδής θεάτρου παραπέτασμα (;) 'Ακρ. 23 'Ιαν. 94.

κοινογαμικός, 3. Φιλ. 'Ιω. ἐν Φυσ. διχ. ἐκδ. Α. Οἰκ.

κοινογλωσσικῶς. ἐπίρ. 'Αδ. Κορ. 32.
κοινοδάκρυτος, 2. Βεν. Συνάδ. 48.

κοινοδιδασκαλία, ἡ. 'Ιω. Κοκκῶν. 31. Εὐρ. ἔραν. 43.

κοινοδοσία, ἡ. Εὐγ. Βούλγ.
κοινοζωία, ἡ. «'Εφ.» 12 Μαῖου 90. — 'Αστου 10 Δεκ. 90. — Δ. Κακλαμ. ἐν 'Εστ. 4 'Οκτ. 92.

«κοινοθυλακιστικαὶ ἀρχαὶ δημοκρατικῶ ἀνθρώπου.» Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 30 Νο. 91. — Πρβλ. τὸ ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ.

γλ. ῥῆμα *κοινοθυλακῆω-ῶ*.

κοινοθύλαξ, ὁ. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 5 Δεκ. 91.

κοινοκρατικῆ θεωρία ἡ τοῦ Fourier.

'Αστου 25 Νο. 97. — κοινοκρατικῶν ἀφρσεις, ἡ. Βάρδ. Φωκάς ἐν 'Εστ. ἐφ. 12 Νο. 96.

κοινοκτήμονες, οἱ. Σκαρλ. λ. 56. — ('Ιόν. κώδ. 54, ἀλλ' ἐκεῖ ὄχι κατὰ τὴν

παρὰ πλείστοις νῦν σημασίαν τῶν κοινοκτη-

μονιστῶν, Γαλ. *communistes*, ὡς λ. χ. ἐν 'Εφ. τοῦ λαοῦ 15 Φεβρ. 50, και Σκαρλ.

λ. 56 και Ν. Κοκτ. λ. 89 και 'Αγ. Βλ. λ. 97,) ἀλλὰ κατηγορεῖται εἰδικῶς κατὰ

γυναικῶν τῶν ἐχουσῶν κοινὰ τὰ κτήματα

μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν. — Τὴν λέξιν ἐφεξέπου ὁ Δ. 'Αλ. Χανταρῆς, ὡς δηλοῦσαν τοὺς

τὰ κοινὰ κεκτημένους, ἀντιπροτείνων αὐτοὺς

«καλεῖν τοὺς *communistes* κοινωτικῶς ἀπλῶς» ὡπερ ὄνοματι, λέγει, ἐπὶ παρα-

πλησίας ἐνοίας ἄλλοι τε ἄνδρες ἔργοι και ὁ κλεινὸς ἐχρήσατο Πολύδοτος.» 'Αλλ' ἐγώ

